

KRS:

NIP:

310.INT.2.2017

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA DOTYCZĄCA PRZEPISÓW PRAWA PODATKOWEGO W ZAKRESIE PODATKU OD NIERUCHOMOŚCI

Wójt Gminy Nowe Ostrowy, działając na podstawie art. 14j § 1, § 2 oraz § 3, w zw. z art. 14 b § 2 oraz § 3, § 4, art. 14 c § 2 oraz § 3, art. 14 f § 1, art. 14 k § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (t.j. Dz. U. z 2017, poz. 201 ze zm.) oraz w myśl art. 1a ust. 1 pkt. 1, pkt. 2, art. 2 ust. 1, art. 3 ust. 1 pkt. 1 i art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t.j.: Dz.U. z 2016 r., poz. 716, poz. 1579 ze zm.)

postanawia:

1. uznać za nieprawidłowe:

a) stanowisko strony – Spółki w sprawie oceny prawnej stanu faktycznego, że w aktualnym stanie prawnym, dla celów sporządzenia deklaracji na podatek od nieruchomości za 2017 r., a także lata następne, za przedmiot opodatkowania podatkiem od nieruchomości w postaci budowli, o której mowa w art. 1a ust. 1 pkt. 2 oraz w art. 2 ust. 1 pkt. 3 Ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, uznaje się wyłącznie część Elektrowni Wiatrowej, tj. fundament oraz posadowiona na tymże fundamencie wieżę, bowiem wspólnie stanowią one część budowlaną urządzenia technicznego, o której mowa w art. 3 pkt. 3 Ustawy Prawo budowlane oraz nie stanowi budowli, o której mowa w art. 1a ust. 1 pkt. 2 oraz w art. 2 ust. 1 pkt. 3 Ustawy o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 716 ze zm.), a przez to przedmiotu opodatkowania podatkiem od nieruchomości, Elektrownia Wiatrowa jako całość (rozumiana jako jeden obiekt budowlany), na którą składa się fundament oraz posadowiona na tymże fundamencie wieża, jej wyposażenie, wraz z częścią techniczno-elektroniczną Elektrowni Wiatrowej.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 25.01.2017 r. (data wpływu do tut. urzędu 30.01.2017 r.)
Wnioskodawca: _____ jako osoba prawna ze statusem podatnika w trybie art. 14 b § 2 Ordynacji podatkowej wystąpił o wydanie indywidualnej interpretacji w podatku od nieruchomości jako podstawy opodatkowania elektrowni wiatrowych w zakresie zastosowania przepisów będących przedmiotem interpretacji: art. 1a ust. 1 pkt. 2, art. 2 ust. 1 pkt. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 716 ze zm., dalej : Ustawa o PiOL).

Przedmiotem wniosku jest zaistniały stan faktyczny.

Wnioskodawca przedstawił zaistniały stan faktyczny oraz własne stanowisko w sprawie oceny prawnej tego stanu oraz złożył oświadczenie pod rygorem odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania, że elementy stanu faktycznego objęte wnioskiem o wydanie interpretacji, w dniu złożenia wniosku nie są przedmiotem toczącego się postępowania podatkowego, kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego organu kontroli skarbowej oraz, że w tym zakresie sprawa nie została rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji lub postanowieniu organu podatkowego lub organu kontroli skarbowej oraz uiszczył kwotę opłaty w wysokości 40,00 zł a kserokopia dowodu uiszczenia opłaty została dołączona do wniosku.

Spółka jest spółką kapitałową z siedzibą w Polsce, prowadzącą działalność gospodarczą w sektorze energii odnawialnej, polegającą na realizacji projektów parków wiatrowych na terenie Polski, od fazy deweloperskiej poprzez ich budowę, uruchomienie i eksploatację.

Spółka jest właścicielem farmy wiatrowej, położonej na terytorium gminy Nowe Ostrowy, składającej się z pięciu elektrowni wiatrowych oraz infrastruktury towarzyszącej. Farma Wiatrowa podzielona jest na dwie części i przyłączona do linii średniego napięcia w dwóch odrębnych punktach przyłączenia. Cztery Elektrownie Wiatrowe przyłączone są do szyn 15 kV rozdzielni SN w głównym punkcie zasilającym w Kutnie, a jedna Elektrownia Wiatrowa przyłączona jest do trzonu linii napowietrznej 15 kV "Kalinowa" poprowadzonej z tego punktu.

Farma Wiatrowa posadowiona jest na gruncie dzierżawionym przez Spółkę. Każda z Elektrowni Wiatrowych składa się z żelbetowego fundamentu, wieży (wraz z wyposażeniem każdej z wież), zwanej również masztem oraz gondoli.

Do gondoli każdej z Elektrowni Wiatrowych przymocowany jest wirnik z łopatami (zwany rotorem) oraz urządzenia pomiarowe. Gondola stanowi ruchomą część Elektrowni Wiatrowej, będącą miejscem, w którym znajduje się większość jej elementów techniczno-elektronicznych, przekształcających energię wiatru w energię elektryczną.

W gondoli znajdują się elementy takie jak transformator, wirnik, łożysko i wał wirnika, przekładnia, łożysko przekładni, hamulec, sprzęgło, generator wraz z chłodnicą, komputer sterujący, rozdzielnia elektryczna, instalacja zdalnego sterowania. Gondola przymocowana jest do wieży na tzw. serwomechanizmie kierowania elektrowni, który, połączony z podpięściem (dużym, zębatym kołem, zamontowanym pomiędzy szczytem wieży i gondolą), steruje ruchem obrotowym gondoli.

Gondola jest elementem wymiennalnym każdej z Elektrowni Wiatrowych, co oznacza, że w przypadku np. uszkodzenia jakiegokolwiek elementu techniczno-elektronicznego znajdującego się w gondoli, który uniemożliwia funkcjonowanie gondoli, może ona zostać wymieniona na inną, nie uszkadzając konstrukcyjnie pozostałej części Elektrowni Wiatrowej tj. wieży i fundamentu, na którym wieża jest posadowiona. Wieża stanowi element konstrukcyjnie odrębny od gondoli. Gondolę bez uszczerbku dla wieży i fundamentu można wymieniać na inną, a nawet wymontowywać i zastąpić innym urządzeniem prądotwórczym.

Wieża jest stalowym elementem -konstrukcji Elektrowni Wiatrowej, którego zadaniem jest podtrzymywanie gondoli oraz układu wirnika na odpowiedniej wysokości nad poziomem gruntu, w celu lepszego wykorzystania wiatru, jest swojego rodzaju wysięgnikiem. Ponadto, w wieży znajduje się wyposażenie, w tym instalacja alarmowa, drabina z systemem zabezpieczającym przed upadkiem, który stanowi szyna do mocowania ze sliderami, platformy (łącznie dwie sekcje wieży), a także aluminiowa winda.

Poszczególne elementy Elektrowni Wiatrowej, tj. Elektrownia Wiatrowa (zespół wiatrowo-

elektryczny), wieża oraz fundament, ujęto odrębnie w ewidencji środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych Spółki.

Na infrastrukturę towarzyszącą Farmy Wiatrowej składają się m.in.:

- a) drogi dojazdowe do każdej z Elektrowni Wiatrowych i place manewrowe;
- b) sieć średniego napięcia;
- c) budynki sterowni wraz z ich wyposażeniem (instalacje elektryczne, urządzenia, aparatura przyłączeniowa i zabezpieczająca, system sterowania, kontroli i zabezpieczeń, system pomiarowy, stacja uziemienia, systemy przeciwprzepięciowy i wykrywania pożaru).

W deklaracji na podatek od nieruchomości za 2016 r., złożonej do Wójta Gminy Nowe Ostrowy, w zakresie Elektrowni Wiatrowych, Spółka wykazała do opodatkowania podatkiem od nieruchomości wieżę oraz fundament, na którym wieża jest posadowiona.

W związku z tak przedstawionym stanem faktycznym, Spółka powzięła wątpliwości co do rozliczania podatku od nieruchomościom 2017 roku i Spółka zwróciła się z wnioskiem o wydanie interpretacji indywidualnej w zakresie następującego pytania:

1. Czy w aktualnym stanie prawnym, dla celów sporządzenia deklaracji na podatek od nieruchomości za 2017 r., a także lata następne, za przedmiot opodatkowania podatkiem od nieruchomości w postaci budowli, o której mowa w art. 1a ust. 1 pkt. 2 oraz w art. 2 ust. 1 pkt. 3 Ustawy o PiOL, uznaje się wyłącznie część Elektrowni Wiatrowej, tj. fundament oraz posadowioną na tymże fundamencie wieżę, czy też za przedmiot opodatkowania podatkiem od nieruchomości w postaci budowli, o której mowa w art. 1a ust. 1 pkt. 2 oraz w art. 2 ust. 1 pkt. 3 Ustawy o PiOL, uznaje się całą Elektrownię Wiatrową (rozumianą jako jeden obiekt budowlany), na którą składa się fundament oraz posadowiona na tymże fundamencie wieża, jej wyposażenie, wraz z częścią techniczno-elektroniczną Elektrowni Wiatrowej?

Wnioskodawca przyjął poniższe stanowisko w sprawie oceny prawnej stanu faktycznego w zakresie postawionego przez Spółkę pytania:

W ocenie Spółki, w aktualnym stanie prawnym, dla celów sporządzenia deklaracji na podatek od nieruchomości za 2017 r., a także lata następne, za przedmiot opodatkowania podatkiem od nieruchomości w postaci budowli, o której mowa w art. 1a ust. 1 pkt. 2 oraz w art. 2 ust. 1 pkt. 3 Ustawy o PiOL, uznaje się wyłącznie część Elektrowni Wiatrowej, tj. fundament oraz posadowioną na tymże fundamencie wieżę, bowiem wspólnie stanowią one część budowlaną urządzenia technicznego, o której mowa w art. 3 pkt. 3 Ustawy Prawo budowlane. Nie stanowi natomiast budowli, o której mowa w art. 1a ust. 1 pkt. 2 oraz w art. 2 ust. 1 pkt. 3 Ustawy o PiOL, a przez to przedmiotu opodatkowania podatkiem od nieruchomości, Elektrownia Wiatrowa jako całość (rozumiana jako jeden obiekt budowlany), na którą składa się fundament oraz posadowiona na tymże fundamencie wieża, jej wyposażenie, wraz z częścią techniczno-elektroniczną Elektrowni Wiatrowej.

Organ podatkowy wskazuje, że: na podstawie art. 14 b § 2 ustawy z dn. 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (t.j. Dz.U. z 2017, poz. 201) wniosek o interpretację indywidualną

może dotyczyć zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzeń przyszłych. Zgodnie z przepisem art. 14 b § 3 ww. ustawy składający wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej obowiązany jest do wyczerpującego przedstawienia zaistniałego stanu faktycznego albo zdarzenia przyszłego oraz do przedstawienia własnego stanowiska w sprawie oceny prawnej tego stanu faktycznego albo zdarzenia przyszłego. W myśl art. 14 b § 4 wnioskujący o wydanie interpretacji indywidualnej składa oświadczenie pod rygorem odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania, że elementy stanu faktycznego objęte wnioskiem o wydanie interpretacji w dniu złożenia wniosku nie są przedmiotem toczącego się postępowania podatkowego, kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego organu kontroli skarbowej oraz, że w tym zakresie sprawa nie została rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji lub postanowieniu organu podatkowego lub organu kontroli skarbowej. W razie złożenia fałszywego oświadczenia wydana interpretacja nie wywołuje skutków prawnych. Zgodnie z art. 14 f § 1 wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej podlega opłacie w wysokości 40,00 zł którą należy wpłacić w terminie 7 dni od dnia złożenia wniosku. W myśl art. 14 j § 1 stosownie do swojej właściwości interpretacje indywidualne wydaje wójt, burmistrz (prezydent miasta), starosta lub marszałek województwa. Zgodnie z art. 14 j § 2 w zakresie, o którym mowa w § 1, opłata za wydanie interpretacji indywidualnej stanowi dochód jednostki samorządu terytorialnego. Artykuł 14 j § 3 mówi o tym, że w zakresie nieuregulowanym w § 1 i 2 stosuje się odpowiednio przepisy niniejszego rozdziału.

Po dokładnym rozpatrzeniu wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej w sprawie podatku od nieruchomości opodatkowania elektrowni wiatrowej i po dokonaniu analizy stanu faktycznego oraz stanu prawnego odnoszącego się do przedmiotowej sprawy Wójt Gminy Nowe Ostrowy zważył, co następuje:

Zakres opodatkowania podatkiem od nieruchomości wynika zasadniczo z ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r., o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2016, poz. 716 ze zm.), W odniesieniu jednak do elektrowni wiatrowych będzie to również ustawa z dnia 7 lipca 1994 r., Prawo budowlane (Dz. U. z 2016 r., poz. 290 ze zm.), oraz ustawa z dnia 20 maja 2016 r., o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz. U z 2016 r. poz. 961).

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają nieruchomości lub obiekty budowlane, którymi są "budowle" lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej". W art. 1a ust. 1 pkt. 2 tej ww. ustawy jako budowlę definiuje się "obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem".

Stosownie do art. 3 pkt. 1 ustawy Prawo budowlane (zwana dalej: *u.p.b.*), jedną z kategorii obiektów budowlanych są budowle co jest okolicznością bezsporną. Wprowadzona natomiast z dniem 16 lipca 2016 r., nowelizacja ustawy Prawo budowlane spowodowała wykreślenie elektrowni wiatrowych z katalogu zawartego w art. 3 pkt. 3 tej ustawy, definiującego budowlę co budzić może wątpliwości wnioskodawcy.

Należy zauważyć, że w załączniku do w/w ustawy zawierającym katalog obiektów budowlanych, w kategorii XXIX wymieniono z nazwy elektrownie wiatrowe jako obiekty budowlane : „Kategoria XXIX - wolno stojące kominy i maszty oraz elektrownie wiatrowe”.

Zgodnie natomiast z Wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 września 2011 r., sygn. akt P33/09, stwierdzono, że „ ... że o kwalifikacji określonych obiektów jako budowli, oprócz definicji sformułowanej w art. 3 pkt. 3 *u.p.b.*, mogą przesądzać również inne przepisy rozważanej ustawy, w szczególności art. 29 ust. 1 i 2, oraz załącznik do niej określający

kategorie obiektów budowlanych...".

W wyroku z dnia 28 kwietnia 2006 r., (sygn. akt II OSK 777/05, LEX nr 211843), NSA stwierdził, że zgodnie z wykładnią art. 3 pkt. 3 każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury jest budowlą, a użyty tam zaimek „jak:” świadczy o tym, że jest to przykładowe wyliczenie różnych budowli i nie jest to katalog zamknięty.

W związku z powyższym, nie powinno budzić wątpliwości, że elektrownie wiatrowe w myśl powołanych przepisów, jako obiekty budowlane, które nie są budynkami oraz obiektami tzw. małej architektury na potrzeby podatku od nieruchomości są klasyfikowane jako *budowla*.

W ocenie organu podatkowego nie można uznać za uzasadnione stanowisko, zgodnie z którym nowelizacja ustawy Prawo budowlane polegająca na wykreśleniu z katalogu zawartego w art. 3 pkt. 3 elektrowni wiatrowych, pozbawiła tych obiektów przymiotu obiektu budowlanego. Taka interpretacja byłaby bowiem sprzeczna z pozostałymi zapisami ustawy Prawo budowlane. Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane stanowi w myśl art. 1, normuje działalność obejmującą sprawy projektowania, budowy, utrzymania i rozbiórki obiektów budowlanych oraz określa zasady działania organów administracji publicznej w tych dziedzinach. W myśl powołanego art. 1 ustawodawca w art. 82 ust. 2 ustawy prawo budowlane stwierdził, że organem administracji architektoniczno-budowlanej pierwszej instancji jest starosta, za wyjątkiem spraw określonych w ust. 3 i 4. Zgodnie zaś z ust. 3 pkt. 5b tego artykułu dla elektrowni wiatrowych, w rozumieniu art. 2 pkt. 1 ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz. U. z 2016, poz. 961) organem pierwszej instancji jest wojewoda.

Przepis art. 82 prawa budowlanego jest przepisem kompetencyjnym, określającym właściwość rzeczową organów administracji architektoniczno-budowlanej (starostów i wojewodów), przy czym ustawodawca zdecydował się na przyjęcie zasady, że właściwym organem w rozumieniu przepisów prawa budowlanego jest organ administracji architektoniczno-budowlanej, chyba że ustawa stanowi inaczej.

Wprowadzenie elektrowni wiatrowych do art. 82 ust. 3 prawa budowlanego spowodowało również automatycznie zmianę właściwości rzeczowej organów nadzoru budowlanego. Do właściwości wojewódzkiego inspektora nadzoru budowlanego – jako organu pierwszej instancji – należą zadania i kompetencje w sprawach, o których mowa w art. 82 ust. 3 prawa budowlanego, zatem ten organ będzie właściwy do zadań związanych z pełnieniem nadzoru budowlanego elektrowni wiatrowych.

Ponadto wprowadzenie elektrowni wiatrowych do kategorii XXIX obiektu budowlanego, określonego w załączniku do ustawy Prawo budowlane spowodowało obowiązek uzyskania decyzji o pozwoleniu na użytkowanie takiego obiektu budowlanego. Obowiązek, wynikający z art. 55 pkt. 1 ustawy Prawo budowlane, uzyskania ostatecznej decyzji o pozwoleniu na użytkowanie przed przystąpieniem do użytkowania obiektu o wskazanej tym przepisem kategorii powstaje, gdy jego wzniesienia dokonano na podstawie ostatecznej decyzji o pozwoleniu na budowę, to znaczy wybudowano go zgodnie z projektem i warunkami pozwolenia na budowę. Elektrownie wiatrowe zaliczone zostały do XXIX kategorii, która jest wymieniona w art. 55 ust. 1 pkt. 1 lit. h prawo budowlane.

Na podstawie ustawy Prawo budowlane zadania i kompetencje związane z egzekwowaniem prawidłowego zakończenia procesu budowy obiektu budowlanego należą do wyłącznej właściwości wojewódzkiego inspektora nadzoru budowlanego (art. 83 ust. 3 prawo budowlane).

Aby precyzyjnie jednak określić przedmiot opodatkowania jakim są elektrownie wiatrowe klasyfikowane jako budowle, w myśl powołanego orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego (z dnia 13 września 2011 r., sygn. akt P33/09), który w uzasadnieniu prawnym orzekł również, że *“Dodatkowo trzeba mieć na uwadze, że o zakwalifikowaniu określonego obiektu jako budowli w rozumieniu u.p.b. może współdecydować treść innych regulacji prawnych ... ”; należy odnieść się do ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, która w art. 2 pkt. 1 stanowi, że elektrownia wiatrowa to budowla w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, składająca się*

co najmniej z fundamentu, wieży oraz elementów technicznych, o mocy większej niż moc mikroinstalacji w rozumieniu art. 2 pkt. 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. poz. 478 i 2365 oraz z 2016 r. poz. 925). Natomiast art. 2 pkt. 2 określa, że elementy techniczne to wirnik z zespołem łopat, zespół przeniesienia napędu, generator prądotwórczy, układy sterowania i zespół gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu”.

Biorąc pod uwagę regulację zawartą w ustawie z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 961) należy stwierdzić, iż za elektrownie wiatrową w świetle obowiązujących przepisów rozumieć należy budowlę w myśl przepisów prawa budowlanego, składającą się co najmniej z fundamentu, wieży oraz elementów technicznych, o mocy większej niż moc mikroinstalacji w myśl art. 2 pkt. 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. poz. 478 i 2365 oraz z 2016 r. poz. 925). Elementem składowym elektrowni jako budowli są zatem nie tylko fundamenty i wieża, ale i elementy techniczne czyli : wirnik z zespołem łopat, zespół przeniesienia napędu, generator prądotwórczy, układy sterowania i zespół gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu.

Podkreślić należy również, iż ustawodawca w samej ustawie Prawo budowlane posługując się pojęciem elektrowni wiatrowych odsyła do definicji elektrowni wiatrowej zawartej w Ustawie o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (art. 82 ust. 3 pkt. 5b Prawo budowlane). Także wykładnia systemowa przemawia za uwzględnieniem jednorodnej definicji elektrowni wiatrowej przy stosowaniu prawa budowlanego.

Taki stan rzeczy, powoduje, że od 1 stycznia 2017 r., (o czym stanowi art. 17 ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych), opodatkowanie elektrowni wiatrowych następować będzie od wartości wyższych niż do tej pory (nie tylko części budowlane), która to wartość powinna być ustalana w oparciu o art. 4 ust. 1 pkt. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Gdyby nowelizacja ustawy Prawo budowlane nie prowadziła do zaliczenia elektrowni do kategorii budowli, zbędnym byłoby postanowienie zawarte w art. 17 Ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, zgodnie z którym do dnia 31 grudnia 2016 stosuje się dotychczasowe przepisy podatkowe czyli od dnia wejścia w życie ustawy do dnia 31 grudnia 2016 r. podatek od nieruchomości dotyczący elektrowni wiatrowej ustala się i pobiera zgodnie z przepisami obowiązującymi przed dniem wejścia w życie ustawy.

Ustawa o podatkach i opłatach lokalnych odsyła do ustawy – Prawo budowlane. Oznacza to, że od 01 stycznia 2017 r. elektrownie wiatrowe, które są wymienione w załączniku do ustawy – Prawo budowlane będą podlegały opodatkowaniu od całkowitej wartości, bez podziału na części budowlane i niebudowlane.

Tutejszy organ podatkowy podziela stanowisko zaprezentowane przez Naczelny Sąd Administracyjny w wyrok NSA z dnia 25 kwietnia 1995 r. (sygn. akt SA/Lu 1436/94) oraz przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 18 maja 2005 roku (sygn. akt ISA/Sz 108/04) zgodnie, z którym „przez budowle o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt. 2 wskazanej ustawy należy rozumieć efekt działalności budowniczych stanowiący skończoną całość użytkową, wyodrębnioną w przestrzeni i połączony z gruntem w sposób trwały”. Mianowicie siłownie wiatrowe jako całość a nie tylko niektóre wybrane jej elementy stanowią budowlę, ponieważ tylko w takiej sytuacji stanowi ona całość użytkową i tylko jako taka spełnia funkcję, dla której została wzniesiona.

Takiej funkcji nie spełniają poszczególne elementy siłowni wiatrowej, ponieważ nie mogą one funkcjonować w oderwaniu od całości i realizować celu elektrowni. Taki też cel przyświecał ustawodawcy przyjmując ustawę z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych. W uzasadnieniu do projektu w/w ustawy wskazano bowiem wprost : „W projekcie ustawy zaproponowano wykreślenie przepisu wprowadzającego podział elektrowni wiatrowych na części budowlaną i niebudowlaną. W proponowanym stanie prawnym cała elektrownia wiatrowa będzie obiektem budowlanym (budowlą), a tym samym zastosowanie do niej będą znajdować przepisy Prawa budowlanego dotyczące użytkowania obiektów budowlanych oraz dotyczących katastrof budowlanych”.

Jednocześnie na podstawie art. 14c § 2 Ustawy Ordynacja podatkowa (t.j. Dz. U. z 2017, poz. 201 ze zm.) należało wskazać prawidłowe stanowisko, zgodnie z którym po wejściu w życie Ustawy z dnia 20 maja 2016 r., o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 961) przedmiotem opodatkowania podatkiem od nieruchomości od 2017 r. będzie cała elektrownia wiatrowa tj. fundament, wieża oraz elementy techniczne, a nie tylko jej części budowlane.

Podsumowując, od dnia 01 stycznia 2017 roku podatnicy podatku od nieruchomości należnego od elektrowni wiatrowych powinni deklarować do opodatkowania wartość wszystkich elementów, które składają się na tę budowlę rozumieniu, jakie nadaje jej art. 2 pkt.1 Ustawy o inwestycjach.

Tym samym stanowisko Wnioskodawcy należy uznać za nieprawidłowe.
W tym stanie rzeczy postanowiono jak wyżej.

Stanowisko tutejszego Organu znajduje potwierdzenie w pismach Ministerstwa Finansów kierowanych do portali branżowych. Tytułem przykładu należy wskazać na pismo Ministerstwa Finansów (źródło: <http://wysokienapiecie.pl/prawo-energetyczne/1598-podatek-od-nieruchomosci-od-turbin-wiatrowych-interpretacja-mf>), które brzmiało następująco:

„Ustawą z 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, która została przekazana Prezydentowi do podpisu 10 czerwca zostanie znowelizowany art. 3 pkt 3 u. p. b. w taki sposób, że ustawodawca rezygnuje z wymieniania w definicji budowli części budowlanych elektrowni wiatrowych. Ponadto w załączniku do u. p. b., określającym kategorie obiektów budowlanych, w „Kategorii XXIX”, wprowadza się nowy obiekt – „elektrownie wiatrowe”.

Jednocześnie przypominamy, iż w uzasadnieniu wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 13 września 2011 r. (sygn. akt P 33/09) [powoływanego przez Wnioskodawcę – dop. aut.] Trybunał wskazał jednoznacznie, jak powinno się interpretować przepisy podatkowe dotyczące opodatkowania budowli podatkiem od nieruchomości w zgodzie z Konstytucją, stwierdzając m. in., że za budowle w rozumieniu ustawy o podatkach i opłatach lokalnych można uznać jedynie budowle wymienione w art. 3 pkt. 3 u. p. b., w innych przepisach tej ustawy lub w załączniku do niej, będące wraz z instalacjami i urządzeniami obiektem budowlanym, o którym mowa w art. 3 pkt. 1 lit. b u. p. b., czyli pod warunkiem, że stanowią one całość techniczno-użytkową (...).

Tak ujęte stanowisko Trybunału Konstytucyjnego jasno określa, jakie obiekty i urządzenia należy uznawać za budowle, a jakie budowlami w rozumieniu ustawy o podatkach i opłatach lokalnych nie będą, a tym samym nie podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

Oznacza to, że od 1 stycznia 2017 r. (art. 17 ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych) elektrownie wiatrowe, które są wymienione w załączniku do u. p. b. będą podlegały opodatkowaniu od całkowitej wartości, bez podziału na części budowlane i niebudowlane.”

Podobne stanowisko znajduje się w odpowiedzi na interpelację nr 7740 w sprawie zmiany sposobu opodatkowania elektrowni wiatrowych podatkiem od nieruchomości, w której wskazano: „odnosząc się do wskazanych przez Pana Posła wątpliwości dotyczących kwalifikowania elektrowni wiatrowych na gruncie ustawy Prawo budowlane należy zauważyć, że właściwym do interpretowania tej ustawy jest Minister Infrastruktury i Budownictwa. W odpowiedzi na interpelację nr 4207 w sprawie projektu nowej formy podatku od nieruchomości i objęcia elektrowni wiatrowych zmienionym prawem budowlanym, na podstawie nowelizacji

ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych podsekretarz stanu w Ministerstwie Infrastruktury i Budownictwa Pan Tomasz Żuchowski udzielił wyjaśnienia że elektrownia wiatrowa wraz z urządzeniami technicznymi (wirnik z zespołem łopat, zespół przeniesienia napędu, generator prądowórczy, układy sterowania i zespół gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu) wypełnia przesłanki budowli będącej wolno stojącym urządzeniem technicznym. Odpowiedź na interpelację dostępna jest na stronie internetowej Sejmu RP (link do strony: <http://www.sejm.gov.pl/Sejm8.nsf/InterpelacjaTresc.xsp?key=1A2CA8FE>).

Od dnia 16 lipca 2016 r. elektrownia wiatrowa zatem w całości stanowi obiekt budowlany (budowlę) w rozumieniu ustawy Prawo budowlane, co wynika, jak wskazano powyżej, z aktualnej definicji "budowli, zawartej w tej ustawie, jak również z Załącznika do niej gdzie elektrownie wiatrowe zostały wprost wymienione jako obiekt budowlany (kategoria XXIX Załącznika). Potwierdza to również uzasadnienie do poselskiego projektu ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, w którym stwierdzono, że "W projekcie ustawy zaproponowano wykreślenie przepisu wprowadzającego podział elektrowni wiatrowych na część budowlaną i niebudowlaną. W proponowanym stanie prawnym cała elektrownia wiatrowa będzie obiektem budowlanym (budowlą) ...". Niemniej do dnia 31 grudnia 2016 r. podatek od nieruchomości dotyczący elektrowni wiatrowych ustala się i pobiera zgodnie z przepisami obowiązującymi przed dniem wejścia w życie tej ustawy (art. 17 ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych)".

Tutejszy Organ w pełni podziela powyższe stanowisko Ministerstwa Finansów.

Wójt Gminy

Zdzisław Kostrzewa
mgr inż. Zdzisław Kostrzewa

Pouczenie :

Zastosowanie się do interpretacji indywidualnej przed jej zmianą lub przed doręczeniem organowi podatkowemu odpisu prawomocnego orzeczenia sądu administracyjnego uchylającego interpretację indywidualną nie może szkodzić wnioskodawcy, jak również w przypadku nieuwzględnienia jej w rozstrzygnięciu sprawy podatkowej. Niniejsza interpretacja, po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę oraz inne podmioty wskazane w treści interpretacji, zostanie niezwłocznie zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej.

Na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego wnioskodawcy przysługuje prawo wniesienia skargi z powodu jej niezgodności z prawem do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi, ul. Piotrkowska 135, 90-434 Łódź po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o jej wydaniu – do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tj. Dz.U. z 2012r., poz. 270). Skargę do WSA wnosi się (w dwóch egzemplarzach – art. 47 ww. ustawy) w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia tego wezwania (art. 53 § 2 ww. ustawy).

Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi (art. 54 § 1 ww. ustawy) na adres: Urząd Gminy Nowe Ostrowy, Nowe Ostrowy 80, 99-350 Ostrowy.

Otrzymują:

1. Adresat
2. a/a